

3. Wobec powyższego Komisja wnosi skargę do Trybunału na podstawie art. 260 ust. 2 TFUE, który przewiduje, że gdy Komisja wnosi skargę do Trybunału z tego względu, iż dane państwo członkowskie nie podjęło środków zapewniających wykonanie wyroku Trybunału w terminie wyznaczonym przez Komisję, wskazuje ona wysokość ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej do zapłacenia przez dane państwo członkowskie, jaką uzna za odpowiednią do okoliczności. Ostateczna decyzja w przedmiocie wymierzenia sankcji przewidzianych w art. 260 TFUE należy do Trybunału w ramach wykonywania przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania.
4. Komisja, stosując kryteria określone w jej komunikacie z dnia 13 grudnia 2005 r. (zaktualizowanym w dniu 17 września 2014 r.) dotyczącym stosowania art. 260 TFUE, wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 260 ust. 1 TFUE, gdyż nie podjęła środków koniecznych w celu wykonania wyroku Trybunału z dnia 10 września 2009 r. w sprawie C-286/08, Komisja/Republika Grecka; nakazanie Republice Greckiej zapłaty na rzecz Komisji wskazanej kary w wysokości 72 864,00 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku wydanego w sprawie C-286/08 począwszy od dnia, w którym zapadnie wyrok w niniejszej sprawie, do dnia wykonania wyroku w sprawie C-286/08; nakazanie Republice Greckiej zapłaty na rzecz Komisji dziennego ryczałtu w wysokości 8 096,00 EUR począwszy od dnia wydania wyroku w sprawie C-286/08 do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie bądź do dnia wykonania wyroku wydanego w sprawie C-286/08, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej; jak również o obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 114, s. 9–21.

⁽²⁾ Dz.U. L 182, s. 1–19.

⁽³⁾ Dz.U. L 377, s. 20–27.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 grudnia 2014 r. – European Federation for Cosmetic Ingredients/Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Sprawa C-592/14)

(2015/C 081/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: European Federation for Cosmetic Ingredients

Strona pozwana: Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Interwenienci: British Union for the Abolition of Vivisection, European Coalition to End Animal Experiments

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zabrania on wprowadzania do obrotu na rynku wspólnotowym produktów kosmetycznych zawierających składniki lub kombinację składników, które zostały poddane testom na zwierzętach, w sytuacji gdy testy zostały przeprowadzone poza Unią Europejską w celu spełnienia wymogów przepisów ustawowych lub wykonawczych w państwach trzecich, aby móc sprzedawać produkty kosmetyczne zawierające owe składniki w tych państwach?
2. Czy odpowiedzi na pytanie pierwsze zależą od:
  - (a) tego, czy ocena bezpieczeństwa przeprowadzana na podstawie art. 10 tego rozporządzenia – zanim dany produkt zostanie udostępniony na rynku wspólnotowym – w celu wykazania, że ów produkt jest bezpieczny dla zdrowia, wiąże się z wykorzystaniem danych uzyskanych w ramach testów na zwierzętach przeprowadzonych poza Unią Europejską;

- (b) tego, czy wymogi zawarte w przepisach ustawowych lub wykonawczych państw trzecich odnoszą się do bezpieczeństwa produktów kosmetycznych;
- (c) tego, czy w czasie, gdy dany składnik był testowany na zwierzętach poza Unią Europejską, można było racjonalnie przewidzieć, że na pewnym etapie ktokolwiek mógłby podjąć próbę udostępnienia produktu kosmetycznego zawierającego ten składnik na rynku wspólnotowym; lub
- (d) jakiegokolwiek innego czynnika, a jeśli tak to jakiego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 342, s. 59.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 30 grudnia 2014 r. – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen i Ritva Komu/Pekka Komu i Jelena Komu.

(Sprawa C-605/14)

(2015/C 081/11)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen i Ritva Komu

Strona pozwana: Pekka Komu i Jelena Komu

Pytania prejudycjalne

Czy art. 22 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku sprawy, w której część współwłaścicieli nieruchomości wystąpiła z wnioskiem, w celu rozwiązania stosunku współwłasności, o zarządzanie zbycia nieruchomości oraz powołanie powiernika w celu przeprowadzenia sprzedaży, chodzi o sprawę, której przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach w rozumieniu art. 22 pkt 1?

⁽¹⁾ Dz.U. L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 grudnia 2014 r. – Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-607/14)

(2015/C 081/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bookit, Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs